

NIEUWSBRIEF

NUMMER **11**

oktober 2015

HET BEHOUDEN WAARD

Een waarschuwing

Bovenstaand gedichtje, dat één van onze bestuursleden in Harderwijk op de kiek zette, illustreert prachtig de doelstelling van Stichting Dorpsbehoud. Wees zuinig op het moois in ons dorp!

Wees je bewust van fraaie historische panden, zoals 'Kweeklust'; van mooie bomen, zoals de haagbeuk. Kijk kritisch naar de bestrating van de Peulenstraat, houd herinneringen levend. Kortom: ga bewust en zuinig om met natuur en cultuur(historie) in je eigen omgeving. Het behouden waard!

Liesbeth Leenman, redactie

MET NAME

KWEEKLUST

Er zullen niet veel Hardinxvelders zijn die het pand op Parallelweg 19 niet kennen. Een fraai, statig huis, gescheiden van de weg door een brug en heuse oprijlaan omzoomd door mooie oude bomen. Een van de laatste juweeltjes in ons dorp. Minder bekend misschien is de naam die op een gevelsteen ingemetseld boven de voordeur prijkt: Kweeklust.

De gevelsteen boven de voordeur

Deze verwijst naar de oorspronkelijke bestemming van huis en grond erachter, namelijk die van kwekerij. Het huis, gebouwd in 1912, was het bezit van de Erven Vermeer. Deze familie verpachtte het aan familie Van Wingerden, die er een goed lopende groentekwekerij op na hield. Daarbij moet niet gedacht worden aan het huidige perceel van zo'n 1800 m², maar aan een stuk grond van 60 meter breed, wat doorliep tot aan de rijksweg! Een enorm stuk land. Het was dan ook een voor die tijd druk bedrijf, met zo'n 10/12 man personeel.

Er werd veel gebruikt gemaakt van platte bakken met glas en er was een zelfs een unieke kas: een rolkas. Een handig systeem waarbij een kas over rails van het ene groentebed naar het andere verschoven kon worden.

De groenten die op deze manier geteeld werden, werden afgezet aan de veiling.

Kweeklust in zijn beginjaren. Op de voorgrond het personeel

Overigens was het niet de enige groentekwekerij aan de Parallelweg. Ook bijvoorbeeld het perceel links ernaast herbergde er één en aan de andere kant was de kwekerij van gebroeders Van Iperen, die hun waren met paard en wagen (later een tractor) bij klanten aan de deur uitventten.

In 1970 kwam er een einde aan het kwekerijgebeuren aan de Parallelweg. De percelen werden voor het overgrote deel onteigend door de gemeente voor de aanleg van de huidige Wielwijk. Ook nummer 19. De heer Van Wingerden zocht nog een andere locatie voor zijn kwekerij aan de Rivierdijk, maar heeft die toch nooit meer van de grond gekregen.

Het huis werd verkocht aan de familie De Zeeuw, die er in 1975 ging wonen en een hoveniersbedrijf vestigde. Maar ook die episode is bijna ten einde. Het huis staat momenteel te koop. Wachtend op misschien wel iemand die er weer eigen groenten gaat kweken... Hoe dan ook: huis en naam spreken ontegenzeggelijk tot die verbeelding!

Een nieuwe fase wacht voor Kweeklust

DE PEULENSTRAAT HERSTRAAT

Het recente beeld in de Peulenstraat

We vallen in herhaling als we vertellen dat de naam Peulenstraat al heel oud is en dat dit komt doordat die straat al in de 17^e eeuw voor het eerst werd bestraat. Dat bestraten was destijds nodig, omdat daar de notabelen van het dorp woonden en die moesten hun schoeisel niet vuil maken in de plassen in het grind dat in die tijd, tot in de 20^e eeuw, als plaveisel werd gebruikt. De Peulenstraat is altijd een deftige straat geweest. Totdat...

Er was een Stichting Ontwikkeling Peulenstraat, die zich – logisch – bezig hield met de ontwikkeling van de Peulenstraat. Of eigenlijk met een strook tussen de Peulenstraat en de Giessen. Dus achter de winkels en de huizen in de Peulenstraat. Daar was het toen nog heel bijzonder.¹ Hardinxveld-Giessendam kreeg stedelijke allures. Zoals zoveel dorpen. Ze gingen een beetje boven hun stand leven. Nieuwe winkels, een supermarkt, een plein, een passage... Een van de tegenstanders van weleer, ir. A.C. van der

¹ De schrijver van dit artikel, Dick de Jong, was hier in zijn schoolvakanties veel te vinden. Ging dan 's morgens vaak mee met zijn vader en pakte achter de fabriek (Buitendams 59) een roeiboot of de aak, om de Giessen onveilig te maken. Naar de overkant. Het terrein van Roza, het Diepje, de lattenschuur van Vrouw Loeve, de smederij van Weppelman. Altijd spannend. Het meest spannend werd het als de Gebr. Westerhout, de kolenboeren uit Giessenburg, met een schip vol met kolen uit Rotterdam de Giessen doorklieften. Als je dan in de weg voer, konden die mannen ongelofelijk smerige praat doen.

Meijden, kreeg als architect de opdracht. Met voorwaarden: het mocht niet dit. Het moest wel dat!

Onderdeel van het project was ook de bestrating in de Peulenstraat. Die moest eigentijds. Daar ging overigens een hele discussie aan vooraf over het al dan niet autovrij houden van een deel van de straat. Een discussie die in elke plaats in Nederland waar de auto uit het winkelcentrum wordt geweerd ooit is gevoerd. In Hardinxveld-Giessendam werd die discussie verloren. Daarvoor in de plaats kwamen houten palen. Die niet alleen niet pasten in de omgeving, maar die ook nog eens heel wat benen en autobumpers beschadigden. Het straatwerk moest toen een moderne uitstraling krijgen.

Al weer een flinke tijd terug ontstonden de eerste plannen om de Peulenstraat te gaan herstraten. Bij de voorbereiding hiervan is Stichting Dorpsbehoud Hardinxveld-Giessendam nadrukkelijk betrokken geweest. Ons advies is gevraagd, gewaardeerd en op een aantal belangrijke onderdelen meegenomen. Wij hebben vooral gevraagd om rust. Geen wirwar van kleuren, maar een terugkeer naar rustig rood voor de klinkers en hardsteenkleurig grijs voor de rest. En geen palen. Van die laatste is er een enkeling geplaatst. Een bescheiden paal, die nu wel past in het geheel.

De Dam in nieuwe verschijning

Natuurlijk is er weer het nodige af te dingen op de uiteindelijke uitvoering. Waarom een diagonaal aangebracht in het straatwerk in Den Bogerd. Al eeuwen zijn pleinen in heel Europa strak en recht bestraat. En waarom van die grijze stroken boven de sluis in de Dam. Die moeten symboliseren dat daar water

onderdoor loopt. Dat hoeft toch niet. Dat ziet toch iedereen; daarom is destijds ter plekke open hekwerk geplaatst in plaats van de bestaande muurtjes. Dan kun je de Giessen zien. En dat rood van de straatstenen had best wat dieper rood mogen zijn. Maar al met al is het een heel stuk opgeknapt. Nu nog nieuwe winkels in de panden die staan weg te kwijnen. Want ook in ons dorp is de krimp merkbaar... Een nieuwe boeiende taak voor het gemeentebestuur om die weer vol te krijgen. Dan wordt de Peulenstraat nog mooier.

Opgeknapt! Nu de bomen nog.

EFFE BOMEN... **HAAGBEUK**

Op het plein nabij de winkels, dat de fraaie naam Den Boogerd draagt, komen in navolging van de herinrichting nieuwe bomen. Wat er stond was een aantal haagbeuken. Maar die zagen er wat verrinneweerd uit en werden door omstanders nogal eens te grazen genomen. Dat doet een boom geen goed. Nu komen er op de hoeken van het plein opnieuw haagbeuken, vier in totaal. Voor die wat geciviliseerde (geschoren) bomen is gekozen omdat ze het zicht van de bewoners rondom niet moeten verstoren en omdat het plein meer dan voorheen gebruikt moet gaan worden voor activiteiten voor de plaatselijke bevolking. En daarvoor is ruimte nodig. Dan kun je er geen bos van maken. En ook geen boomgaard, zoals de naam van het plein zou doen vermoeden. Dat zou overigens wel een aardige optie zijn, fruitbomen. Krijgen we toch weer fruit terug in (of bij) de Peulenstraat.

Wie zou denken dat het hier om een beuk gaat, heeft het mis. De boom komt uit de berkenfamilie. De plant (zoals de vakbroeders een boom noemen) bloeit in april en mei. Het stuifmeel wordt door de wind verspreid.

De boom is autochtoon en komt in het wild voor in West-, Midden- en Zuid-Europa en in West-Azië. Plaatselijk is de haagbeuk algemeen in (Nederland): in Limburg (Zuid-Limburg), delen van Gelderland en delen van Noord-Brabant (de Kempen). Ook het zuiden van West-Vlaanderen kent nog vele natuurlijke haagbeuken.

Een natuurlijke haagbeuk

Het is een belangrijke waardplant voor de meikever. Volwassen kevers voeden zich met de bladeren en de bloemen. De plant speelt tevens een grote rol in de voortplanting van de kever. Mannelijke kevers zouden sterk gevoelig zijn voor alcoholen die vrijgesteld worden uit door vraat beschadigde bladeren. Zo kunnen ze efficiënt op zoek gaan naar de locatie van mogelijke partners. Vrouwtjes zijn niet gevoelig voor de verbindingen.

De bladeren van de haagbeuk vormen eveneens voedselbron voor een groot aantal larven van vlinders. Zo is de boom een waardplant voor larven van de kleine wintervlinder en de haagbeukmot.

Onder meer de appelvink en de boomklever zijn in de herfst dol op de zaden van de haagbeuk. Ook bosmuizen en hazelmuizen doen zich vaak te goed aan de nootjes van de haagbeuk.

De haagbeuk kan in allerlei vormen gesnoeid worden

De haagbeuk kan uitstekend gesnoeid worden en is daardoor zeer geschikt als haagplant of als versieringselement op pleinen. De haagbeuk moet niet worden verward met de beukenhaag. Dat is een haag die is gevormd van aangeplante en regelmatig gesnoeide beuken. De laatste kan veel beter tegen wisselende waterstanden. Op de klei is daarom de haagbeuk al gauw een betere keuze. Een gesnoeide beuk laat in de winters de dode, bruine bladeren hangen. De haagbeuk is min of meer kaal. De haagbeuk loopt echter fraai en weken eerder uit dan de beuk.

Het hout is bijzonder splijtvast. Het wordt gebruikt voor hakblokken, heien en stampers in een oliemolen, kammen in molenwielen, gereedschap en als imitatie-ebben voor piano's. Het hout is hard en taai. Het heeft een fijne nerf maar werkt veel en is gevoelig voor aantasting door houtworm

MIJN DORP

ZWEMBAD DE DUIKELAAR

De zomer is weer voorbij. Als ik nu achter in onze tuin mijn oog over de Giessen laat glijden, zie ik niets dan nattigheid: van boven en beneden. Maar nog niet lang geleden was dit een heel ander tafereeltje. Zat ik in het zonnetje aan het water en zag en hoorde een hele horde plonzende en lawaaiige kinderen springen, zwemmen, varen, stoeien. Gillende meisjes, schreeuwende jongetjes. Waterpret in optima forma!

Maar ook dat fenomeen is, voor zover ik er van weet, nog van vrij recente datum. Pas van de laatste, pakweg, 8 jaar. Daarvoor loosden er nog diverse rioleringen op de Giessen, waardoor het niet echt fris was om een duik te nemen. De laatste jaren echter is de waterkwaliteit zodanig dat het weer kan, zwemmen in de Giessen. Heerlijk toch, vooral als je aan de Giessen woont! En: heerlijk toch, nu het buitenbad van de Duikelaar sinds een paar jaar gesloten is! Want waar zou je anders moeten zwemmen in Hardinxveld als al dat buitenwater er niet was?

Zomerse waterpret in de Giessen tussen de Kerkweg en Damstraat

Zo'n kleine 60 jaar heeft ons dorp een echt buitenzwembad gehad. Op 22 april 1955 werd het officieel door burgemeester De Boer geopend. Zo'n 20 jaar later spetterde ik er vrolijk rond. En of het ook toen nog goed gebruikt werd! Zoals zovelen kreeg ik een 'abbrement' en was er met mooi weer vrijwel dagelijks te vinden. Soms wel 2 of 3 keer per dag. Op de fiets naar de Sluisweg en dan door de controle. Daar zat altijd een mevrouw achter het glas ijverig te breien. Zij wierp een blik op het abonnement, drukte op een soort knopje en breide gestaag door. Ik kan haar nog bijna zo uittekenen. Dan door naar de kleedhokjes. Altijd een spannende bezigheid, omdat je goed moest opletten of de deur wel goed sloot. Bovendien was er veel open ruimte boven en onder de tussenschotten, wat heel wat gegluur en vervolgens gegil uitlokte. Dus rap-rap omkleden, desnoods met je handdoek om je heen geslagen. Had je dat gedeelte goed doorstaan dan snel naar het zwembad. Onderweg passeerde je nog een koude douche en een blauw voetenbad, die de laatste hinderpaal vormden voor het eigenlijke doel: een van de drie baden met koel, verfrissend water en een hele meute vriendinnen.

Zwembad de Duikelaar rond 1965

Want ik was niet de enige. Heel jeugdig Hardinxveld was daar voor mijn idee aanwezig. En dan te bedenken hoe groot dat bad was! Ook al waren er drie baden, echt ruim was het toch niet. Het eerste bad was ver beneden je waardigheid, dat was voor de kleintjes. Het was door een ijzeren hek halverwege gescheiden van het tweede. Voorin kon je nog goed staan, maar verderop liep de bodem af en kon je net het hoofd boven water houden. Dat was het gedeelte voor de kunstjes. Het derde bad was voor de gevorderden, daar mocht je alleen in als je je zwemdiploma had. Je moest dat ook aan kunnen tonen door het plaatje dat verplicht op je zwemkleding genaaid zat. Dat plaatje met een A en/of B verleende je een zekere waardigheid. Zonder plaatje geen toegang tot het diepe bad! Daar was ook een heuse duikplank. Daar kwam diploma B aan te pas; dan had je aangevoeld te kunnen duiken en 20 m. onder water zwemmen. En dat werd veelvuldig gepraktiseerd in het diepe bad!

Je zat elkaar vaak bovenop de nek! Er in, er uit, duiken, springen. Echt zwemmen ging eigenlijk niet vanwege de drukte. Maar daar kwam je toch niet voor! Je leerde het wel, bij badmeester De Waal. Streng dat hij was! 's Morgens vroeg om 7 uur bibberen aan de kant en dan het onverwarmde water in! Niks geen gezeur! Hoewel het soms wel gebeurde dat je naar huis gestuurd werd als het al te koud was.

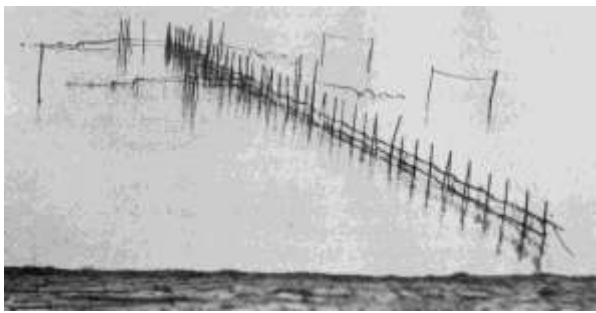
En zwetend toekijkend aan de kant terwijl onze kinderen in een overdekt, verwarmd zwembad oefenen, zeggen wij van de Onverschrokken Generatie daarom: vroeger, toen was zwemmen nog met recht een koud kunstje!

Liesbeth Leenman

STRAATNAMEN

Ver voordat de nabij gelegen wijk Tienmorgen in ontwikkeling werd genomen heeft de gemeenteraad van Hardinxveld-Giessendam al besloten dat de straatnamen in deze nieuwe wijk de herinnering aan de riviervisserij hoog moesten houden, een branche die ooit voor veel welvaart zorgde in het Boven-Hardinxveld van rond 1900.

Een van de straatnamen is 'Steek'. Misschien roept dit associaties op met handwerken, insecten of Napoleon, maar hier heeft dit woord toch een andere betekenis. De steek is in dit verband een inrichting om zalm te vangen met dwars op de oever geplaatst vlecht- of netwerk, een schutting. Aan de schutting zaten dwarsstukken, de bouten, waarop vleugelnetten van fuiken, waarin zalm gevangen werd, aansloten. Bouten en fuiken samen noemt men een kooi. De lengte van de schutting kon zo'n 110 meter bedragen, maar reikte nooit verder dan halverwege de rivier en niet geheel tot de oever. Tussen oever en steek moest wel een gat van 25 meter, het zogenaamde zeilgat, vrijgelaten worden. Om het half jaar moest de schutting worden vernieuwd. Hoewel de vangsten met steken minder waren dan die van de zegenvisserijen (m.b.v. een speciaal visnet) was de steekvisserij niet onbelangrijk. De exploitatiekosten waren lager.

Een steek

BIJNA VERGETEN

WOORDEN

BONSEMEN

Van mijn tante zei mijn moeder vroeger wel: die kan zo bonsemen! Ze bedoelde ermee dat mijn tante

zo'n flinke vrouw was, die van aanpakken wist als het op schoonmaken aan kwam. Maar wat blijkt? Het oude werkwoord 'bonsemen' heeft juist een tegenovergestelde betekenis! Het heeft wel het zelfde onderwerp, het gaat over schoon/vies, maar eigenlijk betekent bonsemen juist dat je de boel vuil maakt. Om precies te zijn: de schone vloer.

Een ander verouderd woord hiervoor is: onderberen. Dat heeft het woord 'beer' in zich, in de betekenis van 'vloeibare mest'. De vloer bonsemen of onderberen zal een huisvrouw, 'pront en schôontjies', hoogst waarschijnlijk niet blij stemmen!

Het werkwoord is overigens afgeleid van het woord bonsem, wat 'bunzing' kan betekenen of 'ruwe ke-rel'. Een vuilak, of, zoals mijn vader ook wel zei, een 'echte onterik'.

Het toonbeeld van een bonsem

NIEUWE INFORMATIE- BORDJES

Een aantal jaren terug heeft de Stichting Dorpsbehoud Hardinxveld-Giessendam een aantal interessante panden in de gemeente voorzien van informatieve bordjes. In korte teksten vertellen ze iets over het gebouw, terwijl ze tegelijkertijd de passant 'zeggen' dat wat zij passeren geen gewoon gebouw is. Door de invloed van het weer en vooral de zon, waren de oude bordjes aan het verhabbezakken. Al geruime tijd werd gesproken over een vervangingsproject. Toen het A.A. de Haanfonds een bijdrage had toegezegd kon deze operatie in gang worden gezet.

Dinsdag 8 september jongstleden viel burgemeester drs. R.H. Augusteijn de eer te beurt om het eerste nieuwe informatiebordje aan te brengen. Dat was de start van het vervangen van alle bordjes en het uitbreiden van de bestaande bordjes voor panden, die beslist ook markant genoeg zijn om ze aan de vergetelheid te ontrukken. Na een kort welkom en inleidend woord van stichtingsvoorzitter sprak de burgemeester lovende woorden richting bestuur van de stichting, omdat Dorpsbehoud aandacht wist te vestigen op de cultuurhistorie van het dorp Hardinxveld-Giessendam. Hij had ervaren dat er heel wat mooie gebouwen en plekjes in het dorp waren en vooral ook verloren zijn gegaan. Namens het gemeentebestuur was ook wethouder R.A. van Houwelingen aanwezig.

Het officiële moment

De plechtigheid vond plaats bij het pand Binnendams 26, een boerderij van het hallehuistype, die al heel wat heeft meegemaakt. Lange tijd heeft het pand onderhoud moeten ontberen. Hierdoor raakte het steeds verder in verval. Vooral toen de laatste boer was vertrokken naar een ruilverkavelingsboerderij aan de Broekseweg. De muren begonnen naar buiten uit te buigen, het dak stortte gedeeltelijk in en een likje verf had de boerderij al in geen decennia meer gezien. Uiteindelijk werd het gekocht door de buurman, Kees Muilwijk. Die heeft het van de grond af aan helemaal gerestaureerd. Dat ging niet vanzelf. Behalve dat het een verschrikkelijk grote klus was zat ook de financiering niet mee. Als je een monument wilt restaureren, moet dat gebeuren op een verantwoorde manier. Dat kost meer dan een rigou-

reuze herbouw, want het kost tijd en er is veel arbeid mee gemoeid. Daarom waren er vroeger voor op de lijst van rijksmonumenten geregistreerde gebouwen subsidiemogelijkheden. Daarbij was de gemeente als adviseur nodig. Echter de toenmalige wethouder was van mening dat dit advies alleen positief kon zijn als er ook intern geen aanpassingen en veranderingen zouden plaatsvinden. En dat moest nu juist wel, om een huis anno nu op een comfortabele wijze te kunnen bewonen. Vooral omdat er eigenlijk sinds mensenheugenis niet aan was gebeurd, terwijl de tijd niet had stil gestaan. Uiteindelijk besloot Muilwijk om gewoon zelf voor de kosten op te draaien.

Hij maakte er een fraai pand van, dat past in de resterende stukjes boerderijlint, die Binnendams nog rijk is. In de laatste fase van de herbouw maakte Boerderij & Erf Alblasserwaard-Vijfheerenlanden nog gebruik van het achterhuis voor het houden van een symposium. Dat werd ook bezocht door deskundigen uit het hele land, die waarderende woorden lieten horen over het initiatief voor de herbouw en restauratie en voor de moed en durf die daarbij nodig was. Ook bewondering voor het feit dat de financiering uit eigen middelen rond was gekomen.

Binnendams 26, zo'n 50 jaar geleden

Binnendams 26 is op meer punten een opvallend gebouw. Ooit was in de zuidwestelijke kamer het atelier gevestigd van de plaatselijke kunstschilder Aart van Bennekum. Het was een sfeervol atelier,

waar in de jaren vijftig van de vorige eeuw 'kunst-avonden' werden gehouden. Dichters, schrijvers en schilders wisselen hier met elkaar van gedachte over literatuur en schilderkunst. Onder de genodigden waren Kees Baardman, Koos van Doorne, Jan Stout, Eduard Prins, Gerard den Brabander en Jan Sluiters. Met elkaar discussieerden ze over religieuze onderwerpen, de functie van schilderkunst voor het publiek. Men kon daarin voor die tijd vrij ver gaan, waarbij ook onderwerpen als psychologie en erotiek aan bod kwamen. Het waren gezellige avonden, maar het kon er ook wel hard aan toe gaan. De buitenwacht had veelal geen weet van dit soort bijeenkomsten. Het heeft echter de voormalige boerderij wel een bijzondere plek gemaakt.

CULTUURHISTORIE

JUGENDSTIL/ART NOUVEAU

Op enkele nieuwe informatie bordjes (zie elders in deze nieuwsbrief) wordt verwezen naar de bouwstijl Jugendstil, ook wel art nouveau genoemd. Wat is dat nu precies?

Jugendstil of art nouveau is een kunststroming die tussen 1890 en 1914 op verschillende plaatsen in Europa populair was. Het was een reactie op het vorm vervagende impressionisme van de tijd ervoor.

Impressionisme ontstond in de 2^e helft van de 19^e eeuw, voor het eerst in de schilderkunst

De jugendstil manifesteerde zich vooral in gebruiksvoorwerpen (glaskunst, boeken, plateel, sieraden, meubels etcetera), maar ook in de architectuur en de schilderkunst. De stroming kende een korte maar hevige bloeitijd, die zich voornamelijk uitbreidde tijdens de belle époque. In West-Europa was de stijl ruim voor 1910 al verleden tijd, in het oosten overleefde ze wat langer.

De aanduiding jugendstil komt van de naam van het weekblad Die Jugend dat vanaf januari 1896 in München verscheen. De naam art nouveau werd vooral gebruikt in België en Frankrijk, terwijl jugendstil met name in Oostenrijk en Duitsland voorkwam. In het Nederlands worden beide aanduidingen door elkaar gebruikt. Het woorddeel nouveau heeft te maken met de voorliefde voor het gebruik van nieuwe, moderne technieken. In de architectuur bijvoorbeeld grote glasoppervlakken en een afkeer van symmetrie, die juist bij het impressionisme erg geliefd was. Vaak domineren bloem- en vogelmotieven.

Ook in ons dorp zijn bij woonhuizen voorbeelden van jugendstil te vinden. Soms zeer overtuigend, soms in afgeleide vorm. Bijzonder zijn enkele glas in lood ramen en hekwerken. Op de foto treft u daarvan een voorbeeld aan.

Een jugendstil-raam op Damstraat 36

EEN OMMETJE MAKEN

Even een stukje lopen. Dat is gezond. Voor je lijf en voor je geest. 'Voor je lijf en je leden', zongen we vroeger. Het blad New Scientist meldde onlangs dat als je de hele dag blijft zitten (bijvoorbeeld als je een kantoorbaan hebt) erg inactief wordt en ook 's avond, als je van je vrije tijd zou moeten genieten, niet meer in staat bent iets interessants tot stand te brengen. Bewegen, zoals regelmatig een stukje gaan lopen, bevordert juist je geest. Na zo'n wandeling heb je

weer nieuwe ideeën en wat nog belangrijker is, nieuwe energie.

Gelukkig heeft het mooie dorp Hardinxveld-Giessendam veel mogelijkheden voor een ommetje. Heerlijk over de Parallelweg onder de bomen. Lekker uitwaaien langs de rivier. Even door wat straten lopen. Lekker! De polder in, langs het kanaal (neem dan de Boven-Hardinxveldse kant, dan loopt u door het gras), de Avelingen door. Over de oude Achterdijk, langs de Giessen. Voor de die-hards is een rondje Giessenburg erg leuk. En voor de fietsers onder u: lopen schijnt gezonder te zijn dan fietsen...

Een ommetje via de Peulensluis

Een voorbeeldwandeling: start bij het gemeentehuis, loop Peulenstraat-Zuid door (daar staat links en rechts best nog leuke bebouwing), na het passeren van het viaduct over de rijksweg gaat u rechtsaf het fietspad op langs de A15 (u ziet de rivier en de uiterwaarden erlangs). Bij de rijkswegsluis loopt u de trap af en gaat u onder rijksweg door (op zich al een belevenis). Aan de andere kant loopt u door de Merwedestraat (langs het park) weer terug naar het gemeentehuis.

De nieuwe Koningin Wilhelminaschool ligt op de route

En we hebben ook nog een tip: constateer dat op sommige plaatse lantaarnpalen of verkeersbordpalen zo zijn gesitueerd dat je ommetje wordt gehinderd. Loop je gezellig met elkaar hand in hand, dan moet die verbinding worden verbroken omdat er zo'n metalen paal in de weg staat. Als het u echt hindert: melden aan de gemeente!

Ondertiteling overbodig

WILT U DE NIEUWSBRIEF OOK GRATIS ONTVANGEN?

STUUR UW E-MAILADRES NAAR

INFO@DORPSBEHOUD.NL

COLOFON

Redactie : Liesbeth Leenman
Tekst : Liesbeth Leenman en Dick de Jong
Foto's : Ewoud Klop, Liesbeth Leenman en anderen
Fotobewerking : Ewoud Klop

Secretariaat: Kerkweg 72, 3371 AG Hardinxveld-Giessendam
www.dorpsbehoudhg.nl info@dorpsbehoud.nl